

ואלו הגונים של שש הספירות,
ועליהם נאמר ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים, וכמו
שנכללים כל הגונים ממעלה
למטה בצדיק, כך נכללים כל
הגונים ממטה למעלה בעמוד
האמצעי.

בא וראה, ארבעה ענפים גדולים
היו באילן, והם היו שתי זרועות
ושתי שוקים, וכלם בשעור של
האות ו' העליונה, ובכל אמה
חמשה ענפים קטנים שהם זרת,
שנאמר בו ושמים בזרת תפן, והם
השעור של ה', ועל ה' ענפים
היה י' שהוא כף היד, וזה פרי
האילן, וכמה שרטוטים מרקמים
בכף היד, שהם הגונים היפים
של הפרי, שבהם נפתחת
השושנה, שנעשה ממנה פרי,
והם כפתור ופרח לששת הקנים
היצאים מן המנרה, ואלו שלש
עצמות בזרוע ימין ושלש בזרוע
שמאל. המנורה, הגוף של
האמצע.

בני, בכל התקונים הללו ברא את
האדם ובת זוגו, (ואם) הוא עשה
פרוד למעלה בין הקדוש ברוך
הוא ושכינתו, שגם לסלוק
השכינה מהקדוש ברוך הוא, כך
הקדוש ברוך הוא מסלק ממנו
בת זוגו ומסתלק הקדוש ברוך
הוא ממנו, שבמקום שאין שורה
שכינה, אין הקדוש ברוך הוא
שורה שם, ומנין לנו שהסתלקה
בת זוגו ממנו? כמו שנאמר
ויאמר יהו"ה לא טוב היות האדם
לבדו, וזה גם ליצקב שנאמר בו
ויותר יצקב לבדו, ובאותו זמן
נצח את סמא"ל, ויגע בכף ירכו,
באיזה מקום פורח? בגיד הנשה,
שפרחה י' מגיד הנשה, שהיא י'
של יצקב, והוא נשאר יצקב,

אתחזיית בחמש גוונין מתתא לעילא, ואלין
גוונין דשית ספירן, ועלייהו אתמר (שמות כה)
(ד) ותכלת וארגמן ותולעת שני (דף צא ע"א) ושש
ועזים, וכמה דאתפלילן כל גוונין מעילא
לתתא בצדיק, הכי אתפלילן כל גוונין מתתא
לעילא בעמודא דאמצעייתא.

תא חזי ארבע ענפין רברבין הוו באילנא,
ואינן הוו תרין דרועין ותריין שוקין,
וכלהו בשעורא דאת ו' עלאה, ובכל אמה ה'
ענפין זעירין דאינן זרת, דאתמר ביה (ישעיה מ)
(ב) ושמים בזרת תפן, ואינן שעורא דה', ועל
ה' ענפין הוה י' דאיהו כף היד, ודא איבא
דאילנא, וכמה שרטוטין מרקמן בכף היד,
דאינן גוונין שפירין דאיבא, דבהון אתפתחת
שושנה דאתעבידת מינה איבא, ואינן כפתור
ופרח, לששת הקנים היוצאים מן
המנורה (שמות כה לג), ואלין תלת גרמין בדרועא
ימינא, ותלת בדרועא שמאלא, מנרתא גופא
דאמצעייתא.

ברי בכל אלין תקונין ברא לאדם ובת זוגיה,
(ואי) ואיהו עבד פרודא לעילא בין
קודשא בריה הוא ושכינתיה, דגרים לסלקא
שכינתא מקודשא בריה הוא, הכי קודשא
בריה הוא סליק מניה בת זוגיה, ואסתלק
קודשא בריה הוא מניה, דבאתר דלא שריא
שכינתא תמן, קודשא בריה הוא לא שריא
תמן, ומנלן דאסתליק בת זוגיה מניה, כמה
דאת אמר (בראשית ב יח) ויאמר יהו"ה לא טוב
היות האדם לבדו, ודא גרים ליצקב דאתמר
ביה (שם לב כה) ויותר יצקב לבדו, ובההוא זמנא
נצח ליה סמא"ל, ויגע בכף ירכו (שם כו), באן
אתר פרח בגיד הנשה, דפרח י' מגיד הנשה
דאיהי י' דיצקב, ואשתאר איהו יצקב, דאיהו

דש בעקב, ודא רזא וידו

אוֹחֶזֶת בְּעֵקֶב עֶשׂוֹ (שם כה כו) (דאיהו דש בעקב בגלותא ובעולא דמלכותא דשבעין אומין דהוא לונב ולא לראש).

בְּמַה דְּגָרִים אָדָם דְּשָׁכִינְתָא אַתְּפָרְשֵׁת מְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, כְּמַה דְּאֵת אָמַר (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם, וְאַשְׁתָּאֵר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יַחֲדָאי בְּלֵא מְטְרוּנִיתָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה נז א) הַצְדִּיק אָבָד, מֵאֵי אָבָד, אָבָד לְמְטְרוּנִיתָא, וּבְגִין דָּא לֹא טוֹב הָיִית אָדָם לְבָדוֹ (בראשית ב יח) אַעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ (שם), דָּא אַחְרָא, דְלִית אִיהִי בַת זוּגִיָּה, מְסֻטְרָא דַעֲזָן הַדְעַת טוֹב וְרַע, בְּאֶסּוּר וְהִיתֵר טוֹמְאָה וְטְהֵרָה כְּשֵׁר וּפְסוּל דָּם טְהוֹר וְדָם גְּדָה, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהוּ זְכָה נַעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר, לֹא זְכָה כְּנֶגְדּוֹ, דְאַסְתְּלַק מְגִיָּה אַתְתָּא דְאִיהִי עֲזָן חַיִּים, דְאַתְמַר כֹּה (משלי ג יח) עֲזָן חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים כֹּה, רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת (קהלת ט ט), דַּעֲלָה אַתְמַר (בראשית ג כב) וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחִי לְעוֹלָם, דְאִיהוּ הָוָה חֲרוּת עַל הַלּוּחוֹת, חִירוֹ מִמְלֶאךָ הַמְּוֹת, חִירוֹ מִשְׁעַבּוּד מְלָכִיּוֹת, חִירוֹ מִכָּל מְרַעֲזֵין בִּישׂוּן, מְעַנְיּוּתָא וְטַפְשׁוּתָא וְצַעֲרָא וְדוּחְקָא וְכַפְנָא, וְעֲלָה אַתְמַר (דברים ח ט) אֲרִץ אֲשֶׁר לֹא בְמַסְפְּנוֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם וְכוּ'.

אַסְתְּלֶק מִיְגִיָּה, וְאַתְיֵיב לִיה אַחְרָא מְסֻטְרָא דְסִיְהָרָא, דְאַתְמַר כֹּה (קהלת ג ב) עַת לְלָדַת וְעַת לָמוֹת וְכוּ', דְאִיהִי פְלָגוּ דִילָה חַיִּים עוֹתְרָא, וּפְלָגוּ דִילָה מְוֹת עֲנִיּוּתָא, כְּגוֹוֹנָא דְלָבָא דְאַתְמַר בֵּיה (שם י ב) לֵב חָכָם לִימִינוֹ וְלֵב כְּסִיל לְשִׁמְאָלוֹ, תְרִין בְּשׁוּתְפוֹ, וּבְגִין דָּא אִם זְכָה עֵזֶר בְּמִלּוּיָא דְסִיְהָרָא, וְאִם לֹא זְכָה כְּנֶגְדּוֹ בְּחֶסְרוֹנָה דְסִיְהָרָא.

עֲרִיּוֹת מְסֻטְרָא דִי"ה, ע"ר י"ה תַעוֹר קְשֵׁתָךְ (חבקוק ג ט), עֲרִיּוֹת מְסֻטְרָא דו"ה

שְׁהוּא דֵשׁ בְּעֵקֶב, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל וְיָדוֹ אוֹחֶזֶת בְּעֵקֶב עֶשׂוֹ, (שהוא דש בעקב בגלות ובעל של מלכות שבעים אמות, שהוא לונב ולא לראש).

כְּמוֹ שְׁגַרְס אָדָם שֶׁהִשְׁכִּינָה נִפְרָדָה מִן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם, וְנִשְׁאַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחֲדָי בְּלֵי הַגְּבִירָה, זֶהוּ שְׁפָתוֹב הַצְדִּיק אָבָד, מַה זֶה אָבָד? אָבָד לְגַבִּירָה, וּמִשּׁוֹם זֶה לֹא טוֹב הָיִית הָאָדָם לְבָדוֹ אַעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ, זֶה אַחְרָת, שְׁאִינָה בַת זוּגוֹ, מְצַד שֶׁל עֵץ הַדְעַת טוֹב וְרַע, בְּאֶסּוּר וְהִתֵּר, טְמֵאָה וְטְהֵרָה, כְּשֵׁר וּפְסוּל, דָּם טְהוֹר וְדָם גְּדָה, וּמִשּׁוֹם זֶה פְּרִשׁוּיָה, זְכָה - נַעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר, לֹא זְכָה - כְּנֶגְדּוֹ, שֶׁהִסְתְּלַקָּה מִמְּנוֹ אִשָּׁה שֶׁהִיא עֲזָן חַיִּים, שְׁנֶאֱמַר כֹּה עֲזָן חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים כֹּה, רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת, שְׁעֲלִיהָ נֶאֱמַר וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחִי לְעוֹלָם, שֶׁהוּא הִיָּה חֲרוּת עַל הַלּוּחוֹת, חֲרוּת מִמְלֶאךָ הַמְּוֹת, חֲרוּת מִשְׁעַבּוּד מְלָכִיּוֹת, חֲרוּת מִכָּל הַמַּחְלוֹת הַרְעוֹת, מְעַנְיּוֹת וְטַפְשׁוּת וְצַעֲר וְדוּחְק וְרַעֲב, וְעֲלִיהָ נֶאֱמַר, אֲרִץ אֲשֶׁר לֹא בְּמַסְפְּנוֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם וְכוּ'.

הַסְתְּלֶקָה מִמְּנוֹ, וְנִתְנָה לוֹ אַחְרָת מְצַד הַלְבָנָה, שְׁנֶאֱמַר כֹּה עַת לְלָדַת וְעַת לָמוֹת וְכוּ', שְׁחֻצִיָּה חַיִּים וְעֶשֶׂר, וְחֻצִיָּה מוֹת וְעוֹנֵי, כְּמוֹ שֶׁהֵלֵב שְׁנֶאֱמַר בּוֹ לֵב חָכָם לִימִינוֹ וְלֵב כְּסִיל לְשִׁמְאָלוֹ, שְׁנִים בְּשִׁתְּפוֹת, וְלָכֵן אִם זְכָה - עֵזֶר, בְּמִלּוּי הַלְבָנָה, וְאִם לֹא זְכָה - כְּנֶגְדּוֹ, בְּחֶסְרוֹן הַלְבָנָה.

הַעֲרִיּוֹת מְצַד שֶׁל י"ה, ע"ר י"ה תַעוֹר קְשֵׁתָךְ, עֲרִיּוֹת מְהַצֵּד שֶׁל ו"ה, לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת ע"ר ו"ה,

לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת ע"ר